Aandacht voor vroegtijdige opsporing van overgewicht en obesitas bij kinderen in de huisartsenpraktijk: Wat is de situatie bij huisartsen?

Haio: Vanthienen Jill , KUL
Promotor: VAES Bert , KUL
Praktijkopleider: DU RANG Annick , ROGGEN Inge , Vanderoost Sofie

Context: Overgewicht en obesitas bij kinderen vormen een groeiend gezondheidsprobleem met belangrijke medische en psychosociale gevolgen. Huisartsen spelen een centrale rol in preventie, vroege detectie en behandeling, maar wat is de effectieve situatie en rol van de huisarts in de huidige klinische praktijk met betrekking tot overgewicht en obesitas bij kinderen?

Onderzoeksvraag: Wat is de effectieve situatie en rol van de huisarts in de huidige klinische praktijk met betrekking tot overgewicht en obesitas bij kinderen?

Methode: Deze cross-sectionele studie maakte gebruik van een zelfontwikkelde, semigestructureerde vragenlijst, gebaseerd op bestaande literatuur en aangepast aan de Belgische eerstelijnscontext. De vragenlijst werd verspreid onder Nederlandstalige huisartsen(-in-opleiding) in Vlaanderen en Brussel. De bevraging omvatte domeinen zoals prevalentie, preventie, diagnostiek, behandeling, therapeutische opties en multidisciplinaire samenwerking. De data werden descriptief geanalyseerd.

Resultaten: Huisartsen erkennen hun rol in de aanpak van overgewicht en obesitas bij kinderen, maar beschouwen deze voornamelijk als gedeeld met ouders en andere zorgactoren. Diagnostiek gebeurt meestal via BMI en groeicurven, hoewel systematische screening beperkt blijft. Een aanzienlijk deel van de respondenten voelt zich onvoldoende bekwaam om deze problematiek te behandelen, ondanks de brede erkenning van het belang van een multidisciplinaire aanpak. De bekendheid met gespecialiseerde zorgmodellen, zoals pediatrische multidisciplinaire obesitascentra, zorgtraject obesitas bij kinderen en het EOSS-P-model, is laag en als gevolg is de doorverwijzingsgraad ook laag. Belangrijke barrières zijn tijdsdruk, beperkte kennis van het zorgaanbod en organisatorische drempels.

Conclusie: De aanpak van overgewicht en obesitas bij kinderen in de huisartspraktijk verloopt momenteel onvoldoende systematisch en geïntegreerd. Om de eerstelijnszorg hierin te optimaliseren is er nood aan gerichte ondersteuning van huisartsen, onder meer via duidelijke richtlijnen, bijkomende opleiding en een versterking van de multidisciplinaire samenwerking.